

[Holger Eriksen.]

vildskud på aktieselskabslovgivningens område, og hvis man kan gøre noget for at bremse den slags, var det i hvert tilfælde i højeste grad ønskeligt. Disse håndværksmestre, som altså løber den virkelige risiko, medens de, der har startet selskabet, til sin tid eventuelt tager udbyttet, har jo grund til at føle sig ikke alene narret, men ligefrem bedraget.

Så blev det sagt, at det vil komme til at ramme dem skattemæssigt: hvis disse aktier steg, skulle de betale skat af stigningen, når de solgte aktierne. Jeg tror ikke, det ærede medlem har tilstrækkeligt kendskab til vor skattelovgivning, når det ærede medlem kan fremsætte en sådan påstand. Noget andet er, at jeg er helt enig med det ærede medlem i, at sådan burde det være; og i det øjeblik vi får gennemført det forslag om kapitalvindingsafgift, som den højtærede finansminister har fremsat i fjor og formodentlig genfremsætter i år, bliver det således; men det er jo ingenlunde således på det nuværende tidspunkt.

Der er talt en hel del om aktiebogen, og det er gjort gældende, at det i hvert tilfælde ikke burde være andre end aktionærerne, der havde ret til at se i den. Nu vel, lad os bare anlægge det synspunkt, men tør man så hævde, at det er urimeligt, at den menige aktionær har mulighed for at se, hvem der ejer de øvrige aktier, når ledelsen hele tiden har denne mulighed? Hvis man tør det, skal man i hvert tilfælde ikke tale om, at det er en demokratisk foreteelse, når man danner aktieselskaber.

Så kommer det næste argument. Man hævder, at hvis der er offentlig adgang til at se aktiebogen, og hvis spekulanter spekulerer i at gøre et angreb på et eller andet selskab, vil de benytte sig af denne ret. Jeg kan i og for sig ikke se, at der er en væsensforskel på, om det er aktionærerne eller alle, der har adgang til at se aktiebogen, for hvis der er sådanne spekulanter, vil de altid, hvis aktionærerne har en sådan ret, have mulighed for at købe bare én aktie og derigennem skaffe sig alle de oplysninger, de vil; derfor er der ingen formel forskel på, om det er aktionærerne eller det er alle øvrige borgere, der har adgang til at se aktiebogen. Det er helt rigtigt, at de, der ikke er aktionærer og ikke ønsker at

handle med selskabet, er komplet uinteresset i, hvem de øvrige aktionærer er. Da jeg ikke har hørt nogen som helst argumentation for at hindre, at aktionærerne skal have denne ret, kan man lige så godt gå så vidt, som lovforslaget angiver; resultatet bliver det samme.

Paabøi: Det ærede medlem hr. Holger Eriksens bemærkninger om håndværkeraktieselskaberne er fuldstændig ved siden af. Det er da en ganske almindelig foreteelse, som det forbavser mig at det ærede medlem ikke kender. En 3-4-5 håndværkere slutter sig sammen for i fællesskab at opføre et hus; hele dette område er dog endnu ikke blevet fuldstændig socialiseret, selv om jeg indrømmer, at den nuværende boligstøtte-lovgivning går et stort stykke i retning af socialisering af boligbyggeriet. Det er dog stadig væk almindeligt, at håndværkere slår sig sammen. Jeg nævnte tallet 10 000 kr., men jeg kunne lige så godt have sagt 200 000 kr., for det beror blot på, hvilket omfang det pågældende byggeri har. Det er også almindeligt inden for andre områder, at man stifter et aktieselskab med den aktiekapital, man i øjeblikket har brug for, og så udvider man denne, efterhånden som man får behov for kapital.

Disse håndværkere går naturligvis ind i foretagendet med fuldt overblik over det hele. Der lægges jo en meget nøje plan for hele byggeriet, og man ender dér, hvor man har til hensigt at ende, hvor disse håndværkere har et tilgodehavende i byggeriet, for hvilket de får aktier. Konsekvensen bliver, som jeg har sagt, at de ved det foreliggende lovforslag bliver ugunstigt stillet i skattemæssig henseende. Dette kan man imidlertid nærmere drøfte i udvalget, og dér vil man sikkert også få besøg af repræsentanter for byggeriet.

Jeg glemte at sige i mit første indlæg, at jeg naturligvis også er bestemt modstander af, at aktiebogen skal være offentligt tilgængelig. Man kan blot tænke på det tilfælde, som var meget omtalt i bladene for nogle måneder siden, hvor en spekulant-gruppe prøvede at sikre sig aktiemajoriteten i Christiansholms Fabriker, og hvor man kun manglede nogle få aktier. Her ville det have været en væsentlig hjælp for spekulanterne, hvis de havde haft adgang til